

Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΕΠΙ ΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ΗΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Τήν Δευτέραν, 15^{ην} / 28^{ην} Ὀκτωβρίου 2019, ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τό Καθολικόν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ἡ Δοξολογία αὕτη ἀνεπέμφθη ὡς εὐχαριστία πρὸς τόν θεόν διά τήν βοήθειαν Αὐτοῦ εἰς τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τῆς Ἰταλικῆς ἀπειλῆς καί τοῦ Γερμανικοῦ ζυγοῦ τῆς κατοχῆς τῶν ἐτῶν 1940-1944 καί ὡς δέησις διά τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισαμένων, θυσιασθέντων καί ἐνδόξως πεσόντων πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Δοξολογίας προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος ἐν συμπροσευχῇ τῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερέων Ἀγιοταφίτων Πατέρων, ἐν ψαλμωδίᾳ τοῦ Δοκίμου μοναχοῦ Κωνσταντίνου Σπυροπούλου, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφιανοπούλου καί μελῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου, ἐν προσευχῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Παροικίας καί τοῦ Ἀραβοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου.

Μετά τήν Δοξολογίαν, τῶν κωδῶνων κρουομένων, ἡ Πατριαρχική Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τό Πατριαρχεῖον, ἔνθα ἠκολούθησε σύντομος ἑορτή μέ ἀπαγγελία ποιημάτων ὑπό τῶν μαθητῶν τῆς Σχολῆς Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Πατριαρχείου καί τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου καί αἱ προσφωνήσεις τοῦ Μακαριωτάτου ὡς ἔπεται:

«Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρήστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί, Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Ἡ σημερινή ἐπέτειος τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 ἀποτελεῖ ἀνάμνησιν πράξεως θαυμαστῆς καί μεγάλης διά τό ἀνθρώπινον γένος γενικώτερον καί τό Ἑλληνικόν ἔθνος εἰδικώτερον. Καί τοῦτο, διότι ἡ ἐποποιία τοῦ «Ὀχι» κατέστη κρίσιμος διά τήν ἔκβασιν, δηλονότι τήν ἦτταν τῶν ἠθικῶν καί φυσικῶν αὐτουργῶν τοῦ καταστροφικοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Ἡ πανθομολογουμένως ἡρωϊκή ἀντίστασις εἰς τήν προέλασιν τῶν ἐχθρικῶν δυνάμεων τοῦ Ἄξονος τῶν Ἑλλήνων μαχομένων στρατιωτῶν ἀπέδειξεν ὅτι τό γένος τῶν Ἑλλήνων διέπεται ἀπό ἠθικᾶς καί πνευματικᾶς αὐτοφυεῖς ἀρχάς, τόσον τῆς πολιτισμικῆς αὐτοῦ κληρονομίας ὅσον καί τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς αὐτοῦ πίστεως καί Ἀγιοπατερικῆς παραδόσεως.

Εἰς τόν ἱερόν ἀγῶνα τῆς διαφυλάξεως τῶν ἐθνικῶν συνόρων καί τῆς ὑπερασπίσεως τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος τῆς χώρας ἐκ τῆς παραφρονούσης καί ἐκμανοῦς ἐπιθετικότητος τῆς Ναζιστικῆς θηριωδίας, ἐθριάμβευσεν ἡ πίστις εἰς τήν θείαν δικαιοσύνην, ἡ φιλοπατρία, ἡ αὐτοθυσία καί ἰδίως ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀνθρώπινου προσώπου διά τās ἀδιαπραγματεύτους ἀξίας τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Τό «Ὀχι» τῆς 28^{ης} Ὀκτωβρίου τοῦ 1940 δέν ἦτο ἀπλῶς καί μόνον ἡ ἀρνητικῆ

ἀπάντησις εἰς τούς ὑβριστάς καί ἀλαζόνας ἐπιβούλους κοσμοκράτορας, ἀλλά κυρίως εἰς τήν νοσηράν αὐτῶν ἰδεολογίαν, τουτέστιν τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ τοῦ φασισμοῦ καί τοῦ Ναζισμοῦ.

Ἡ Γεραρά τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀδελφότης χρεωστικῶς τιμῶσα τήν ἐποποιίαν τοῦ 1940 καί ὀλοθύμως συμμετέχουσα εἰς τήν τῆς ἐλευθερίας ἐπινίκιον ταύτην μνήμην, ἐπί τῇ συντριβῇ τῶν ἀμειλίκτων κατοχικῶν δυνάμεων τοῦ Ναζισμοῦ, σύσσωμος κατήλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον δοξολογίαν εἰς τόν Σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα Θεόν καί Σωτῆρα ἡμῶν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Προσέτι δέ ἱκετηρίους δεήσεις ἀνήνεγκεν ὑπέρ αἰωνίας μνήμης καί μακαρίας ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ὑπέρ πίστεως, Πατρίδος καί ἐλευθερίας ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν.

Εἰς τήν σύγχρονον ἡμῶν πραγματικότητα, τῆς καλουμένης «Νέας Τάξεως», ἡ Ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία προβάλλει τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος καί τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, τοῦ εἰπόντος: «Ὁ ἀκολουθῶν ἐμοί οὐ μή περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἔξει τό φῶς τῆς ζωῆς», (Ἰωάν. 8,12).

Αὕτη ἀκριβῶς ἡ πίστις εἰς τό φῶς τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ Λόγου, τοῦ Χριστοῦ, ἀνέδειξε καί τό ἔπος τοῦ 1940, τό ὁποῖον καλούμεθα νά διαφυλάξωμεν ὡς ἱεράν παρακαταθήκην διά τάς ἐπερχομένας γενεάς.

Ἐπί δέ τούτοις ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν καί ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 28^η Ὀκτωβρίου 1940!

Ζήτω τό «Ὄχι»!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

Ζήτω τό εὐσεβές Γένος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἀγιοταφίτικῃ Ἀδελφότης!»

Καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου ὡς ἔπεται:

«Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι Ἀρχιερεῖς,

Σεβαστοί Πατέρες,

Κυρίες καί Κύριοι,

Γιορτάζουμε σήμερα ένα κορυφαίο γεγονός της νεώτερης Ελληνικής Ιστορίας: Την ομόφωνη απόρριψη από τον Ελληνισμό, την 28η Οκτωβρίου 1940, του τελεσίγραφου για άνευ ὀρων παράδοση της Πατρίδας και παραχώρηση της εθνικής της κυριαρχίας. Γιορτάζουμε τον ηρωικό και άνισο αγώνα προάσπισης της ελευθερίας και της εδαφικής ακεραιότητας της Ελλάδας κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, που ξεκίνησε με την Εποποιία της Πίνδου. Η σημερινή ημέρα είναι για τους

απανταχού Έλληνες μία ημέρα τιμής και μνήμης.

Το ιστορικό εκείνο ΟΧΙ κατέδειξε το ηθικό ανάστημα, την αγάπη για την ελευθερία και το έντονο αίσθημα δικαιοσύνης των Ελλήνων. Χάρη σε αυτόν τον κώδικα αξιών αντιτάχθηκαν σε συντριπτικά υπέρτερες δυνάμεις: τις σκοτεινές δυνάμεις του φασισμού και του ναζισμού, που θέλησαν να επιβάλουν τα δεσμά του ολοκληρωτισμού και του ρατσισμού στους λαούς της Ευρώπης αλλά και πέραν αυτής. Το αίσθημα δικαιοσύνης θωράκισε τους Έλληνες, οι οποίοι, γνωρίζοντας να μάχονται σε δίκαιους αγώνες για την ελευθερία τους, πέτυχαν την πρώτη νίκη κατά του Άξονα, στέλνοντας ένα μήνυμα ελπίδας στους άλλους λαούς της Ευρώπης και καθυστερώντας την εφαρμογή του γενικότερου στρατηγικού σχεδιασμού του εχθρού, συμβάλλοντας, με τον τρόπο αυτό στην τελική νίκη των Συμμάχων.

Το ΟΧΙ κατέδειξε με τον πιο σαφή τρόπο την κοινή, βαθιά ιστορική συνείδηση των Ελλήνων που τροφοδότησε και ενίσχυσε τη φιλοπατρία, το σθένος, την αυταπάρνηση και το μεγάλο αίσθημα ευθύνης, με το οποίο προασπίστηκαν τα ιερά και τα όσια.

Το ΟΧΙ ήταν ακριβώς η άρνηση του ελληνικού λαού να λησμονήσει την ιστορία του και να ζήσει ασήμαντος και υποταγμένος.

Σήμερα όλοι οι Έλληνες, όπου κι αν βρισκόμαστε, τιμούμε τους πεσόντες και τους αγωνισθέντες στα πεδία των μαχών του 1940-41, στην Πίνδο, στα οχυρά της Μακεδονίας, στις θάλασσές μας, στην Κρήτη και αλλού. Τιμούμε όσους συμμετείχαν στην Εθνική Αντίσταση και όσους συνέχισαν να αγωνίζονται στο πλευρό των Συμμάχων, στα πεδία των μαχών του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, στη Μέση Ανατολή και στην Ευρώπη. Σήμερα δεν λησμονούμε τα εκατοντάδες χιλιάδες αθώα θύματα της Κατοχής.

Στην εθνική ηρωική προσπάθεια που ξεκίνησε την 28η Οκτωβρίου 1940, όπως και σε κάθε άλλη εθνική προσπάθεια, κρίσιμη ήταν η δυναμική συμμετοχή και η πολύτιμη συνεισφορά του Ελληνισμού της διασποράς. Η Ελλάδα είναι υπερήφανη και ευγνώμων για τη σπουδαία συνδρομή της ομογένειας στη Μέση Ανατολή και ειδικότερα του Ελληνισμού των Ιεροσολύμων, η οποία είναι ιστορικά καταγεγραμμένη.

Απαντώντας στην ανάγκη συσπείρωσης όλων των δυνάμεων του Έθνους, το Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, η Μητέρα των Εκκλησιών ήταν τότε και παραμένει πάντοτε, βασικό σημείο αναφοράς, θεματοφύλακας των ηθικών αρχών και πνευματικών αξιών της ορθόδοξης πίστης μας και απόδειξη της ακατάβλητης δύναμης επιβίωσης της ελληνικής Ορθόδοξης Παράδοσης που αποτελεί για όλους μας πηγή δύναμης, έμπνευσης και ελπίδας για το μέλλον για το μέλλον.

Η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου 1940 ήταν πάντοτε επίκαιρη, αλλά είναι ακόμη περισσότερο σήμερα, ιδίως για τη νέα γενιά που πρέπει να καταλάβει και να ενστερνιστεί τα διδάγματά της. Σε ένα διεθνές περιβάλλον, που χαρακτηρίζεται από επεκτατισμούς, διενέξεις και συγκρούσεις, συχνά τροφοδοτούμενες από σκοτεινά ιδεολογήματα και στρεβλές νοοτροπίες, όπως και κατά την προπολεμική περίοδο, έχουμε, ως Έλληνες, το χρέος διατήρησης της εθνικής μας ενότητας και ομοψυχίας, προσήλωσης στα ιδανικά της ελευθερίας και της δημοκρατίας, έμπνευσης από τις ηθικές και πνευματικές αξίες της Ορθόδοξης Πίστης μας και διατήρησης της εγρήγορσης και της αποφασιστικότητας να ανταπεξέλθουμε σε κάθε

είδους πρόκληση.

Ζήτω η 28η Οκτωβρίου 1940.

Ζήτω η Ελλάδα».

Ἠκολούθησε τό ἐόρτιον κέρασμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας